

GRUPPSAMVETET

*Vår Gemensamma
Välfärd*

Ett inspirationsmaterial med utgångspunkt från
första och andra traditionen.
Godkänt av AA i Sveriges Servicekonferens 2009.
Sidan 3 uppdaterad 2012

Vad är välfärd i AA?

Ordet välfärd förknippas ofta med ekonomisk trygghet, till och med rikedom, tillgång på varor, goda bostäder, utbildning och arbete, samhällsservice med mera.

När vi inom AA pratar om vår gemensamma välfärd menar vi inte pengar eller den materiella välfärden. Gemensam välfärd är när vi kan erbjuda så många alkoholister som möjligt en lösning och tillfrisknande från alkoholism.

Och för allas vår överlevnads skull ta ansvar för en väl fungerande gemenskap med andra alkoholister som lever efter de andliga principer och fundament som utgör AA.

– Vilka är de andliga principerna och fundamenten i AA?

De tre fundamenten i AA är naturligtvis de tre Legaten:

- De Tolv Stegen för personligt tillfrisknande (1938)
- De Tolv Traditionerna för enighet i AA (1945)
- De Tolv Koncepten för service (1950,1955,1962)

AA:s Handlingsplan

Som en följd av ett antal problem som kulminerade i slutet av 90-talet, genomfördes ett antal korrigerande åtgärder i AA:s servicestruktur och riktlinjer samt införlivande av de Tolv Koncepten. I samband med detta togs också en Handlingsplan fram som antogs av Servicekonferensen 2003. Handlingsplanen innehöll ett antal åtaganden som hade tagits fram genom omfattande gruppssamvetsmöten inom den centrala servicen, samt en idébank med frågeställningar lämpliga för ytterligare gruppssamveten i gemenskapen.

Åtagandena i Handlingsplanen är nu fullbordade. Detta dokument "Vår gemensamma välfärd" är tänkt att vara en direkt fortsättning på andan i Handlingsplanen och delar samma huvudfokus för AA i Sverige:

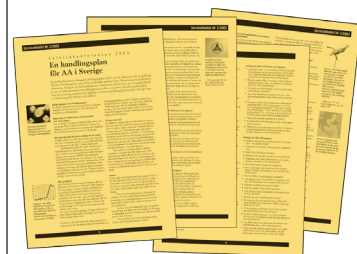
- Att nå flera alkoholister i samhället
- Stabila och kunniga AA-grupper
- Enig och duglig serviceorganisation

Diskutera gärna vad gemensam välfärd innebär i din hemmagrupp.

Rekommenderas:

Läs AA blir myndigt, intressant och mycket lärorik läsning om hur dessa tre legat växte fram och vad de står för.

Korrigerarna i servicestrukturen, de Tolv Koncepten och Handlingsplanen var åtgärder som skulle hindra oss från att hamna i samma problem igen.

Läs mer i bilaga 2.

Den Första Traditionen

Vår gemensamma välfärd bör komma i första hand, personligt tillfrisknande beror på sammanhållningen i AA.

Med detta avses välfärden i den egna hemmagruppen, likväl som i andra grupper, kommittéer och AA som helhet. Individens personliga tillfrisknande är beroende av en väl fungerande hemmagrupp. En väl fungerande och kunnig AA-grupp erbjuder bättre tillfrisknande än en grupp med ständiga problem och motsättningar, det visar erfarenheten.

Så låt oss titta lite på vad som kan menas med en väl fungerande hemmagrupp innan vi går vidare.

Vad är en AA-grupp?

Den långa versionen av tradition 3 säger följande:

Vårt medlemskap bör omfatta alla som lider av alkoholism. Därför får vi inte avvisa någon som vill tillfriskna. Medlemskap i AA bör aldrig vara beroende av pengar eller åsikter. Om två, eller fler, alkoholister träffas enbart för sin nykterhet kan de kalla sig för en AA-grupp, förutsatt att de som grupp inte är beroende av någon annan.

Ytterligare klargörande av vad en AA-grupp är finns i Tolv koncept för världsservice, Koncept 12, Utfästelse sex:

- inga straff får åläggas på grund av avvikelse från AA:s principer
- inga avgifter eller kostnader kan debiteras, endast frivilliga bidrag
- ingen medlem utesluts ur AA, medlemskap är alltid ett val för den enskilde individen
- varje AA-grupp kan sköta sina inre angelägenheter som den vill, den förväntas endast att avstå från handlingar som kan skada AA som helhet
och slutligen
- att varje grupp av alkoholister som samlas för att hålla sig nyktra kan kalla sig en AA-grupp under förutsättning att de i egenskap av grupp inte har några andra syften eller anknytningar.

Varje AA-grupp har endast ett huvudsyfte – att föra budskapet vidare till de alkoholister som fortfarande lider, säger Femte traditionen.

Rekommenderas:

Läs häftet

AA-Gruppen...där allting börjar (utgåva 2010)

Vilket är AA:s budskap?

I första förordet till Stora Boken skriver Bill W:

“Huvudsyftet med denna bok är att visa andra alkoholister exakt hur vi har tillfrisknat. Vi hoppas de ska finna dessa sidor så övertygande att ytterligare bevis inte kommer att vara nödvändiga.” (Stora Boken, sid 15.)

Med andra ord så är AA:s budskap Stora Boken. Ju bättre vi kan föra detta budskap vidare till andra alkoholister, desto fler får chansen att tillfriskna. Vi ska naturligtvis inte gå ute på stan och agitera med Stora Boken i handen. Men när det kommer till tolvstegsarbete ska vi inte behöva tveka över vad som är AA:s budskap.

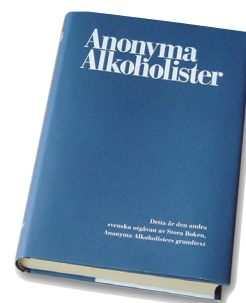
I boken beskrivs vad som ska göras i de olika stegen. Stor vikt läggs vid identifikationen. Från och med Läkarens förord till och med kapitel 4, Vi agnostiker, handlar om steg 1 och 2, om att skapa identifikation, förmedla erfarenheter och insikter samt tro på en lösning. Lite schematiskt kan man se Stora Bokens innehållsförteckning på detta sätt:

	Läkarens åsikt		
KAPITEL 1	Bills berättelse	↑	Steg 1 och 2
KAPITEL 2	Det finns en lösning		
KAPITEL 3	Mer om alkoholism	↓	Steg 3 och 4
KAPITEL 4	Vi agnostiker		
KAPITEL 5	Hur det fungerar		Steg 5, 6, 7, 8, 9, 10 och 11
KAPITEL 6	Till verket		
KAPITEL 7-11			Steg 12

Stora Boken är tämligen rak och tydlig med vad stegen innebär och hur de ska göras.

Stegtexterna i **Tolv och Tolv** skrev Bill W 14 år senare som en fördjupning och ett komplement till Stora Boken, avsedd för de som hade invändningar till Stora Bokens mer raka språk. Bill ville ”bredda ingången”, som han uttryckte det.

Det är genom att studera Stora Boken som vi inte bara lär oss att tillämpa den, utan också lär oss att föra AA:s budskap vidare. Det är genom våra handlingar vi uppnår ett andligt uppvaknande.

Stora Boken är AA:s budskap. Där står vad vi ska göra för att tillfriskna från alkoholism.

Många grupper läser Tolv och Tolv av gammal vana. Boken är ingalunda fel, men det kan vara bra att veta att den skrevs som en fördjupning och ett komplement till stegen i Stora Boken, 14 år senare.

Den Andra Traditionen

Vår högsta auktoritet är en älskande Gud, såsom han kommer till uttryck i vårt gemensamma grupsamvetet. Våra ledare är betrodda tjänare – de styr oss inte.

Grupsamvetet består normalt av alla medlemmar som har gruppen som sin hemmagrupp. Alla har yttranderätt och rätt till delaktighet, enligt de Tolv Konzepten.

Även besökare är normalt välkomna att delta på arbetsmöten och grupsamvetemöten. Ofta kan de tillföra idéer och erfarenheter från andra grupper. Däremot har besökare normalt inte rösträtt när det kommer till beslut rörande gruppens inre angelägenheter (varje grupp är dock självbestämmande i den frågan).

Inom hela AA finns rätt till delaktighet och besvär rätt, det vill säga, rätten att få säga sin mening. AA har lärt oss att lyssna på minoriteternas åsikter. Ty, även om de inte har rätt, så kan deras synpunkter påverka och leda till ett klokare beslut och större enighet.

Tjänarna är direkt ansvariga inför grupsamvetet.

<i>AA-grupp 1</i>	<i>AA-grupp 2</i>	<i>AA-grupp 3</i>
Temamöten Känslomöten Andliga möten	Temamöten Stegmöten Traditionsmöten ibland Öppna möten vid behov	Stegmöten Traditionsmöten Stora Boken-möten Öppna möten Arbetsmöten Grupsamvetemöten
Inga arbetsmöten De äldre sköter om gruppen och tar alla beslut	Har några "valda" tjänare men har problem att få nya Har arbetsmöten vid behov	Valda tjänare Aktivt sponsorskap Rotationsprincipen tillämpas Delaktiga i krets och region

Rekommenderas:
Tolv koncept för service,
kap 5.

Vi hoppas att den alkoholist som söker en lösning kommer till en stabil AA-grupp som har goda förutsättningar att föra budskapet vidare.

Vilken av grupperna skulle du rekommendera?

Praktiska möten och Gruppsamvetsmöten är också AA-möten

Många grupper har inte schemalagda och regelbundna arbetsmöten (eller praktiska möten som de också kallas) och heller inte gruppsamvetsmöten.

Andra grupper har arbetsmöten ibland, efter ordinarie mötestid för att ta några beslut rörande gruppen. I regel är man bara några få medlemmar på det mötet.

- Är det inte så att på Praktiska möten får nybörjaren veta hur AA-gruppen fungerar och vi får alla lära oss att vara med och ta ansvar?
- Är det inte så att på Gruppsamvetsmöten förmedlar vi kunskap om traditioner och principer och lär oss tillämpa dem?
- Borde därför inte så många som möjligt av gruppens medlemmar ges möjlighet att delta och engagera sig i dessa möten?

Fördelar och nackdelar mellan att ha praktiska möten och gruppsamvetsmöten som ordinarie AA-möten eller inte:

Efter mötestid

Få deltagare

Lågt engagemang i gruppen

Svårt att rekrytera tjänare

Problem med information

Svårt att förmedla kunskap

Tjänarna blir ledare som styr

Dom och vi

Ordinarie mötestid

Fler deltagare

Mer engagemang, nyfikenhet

Lättare att rekrytera tjänare

Enklare med information

Bra sätt att förmedla kunskap

Tjänarna är ansvariga inför gruppsamvetet

Enighet

Hur ofta?

Det finns inga regler, många grupper har Praktiskt möte en gång i månaden och Gruppsamvetsmöte minst en gång i kvartalet.

Förslag att fundera över Erfarenheterna från flera grupper visar att man får ett större engagemang, större enighet, mer kunskap och en större "kärna" i en grupp om man förlägger arbetsmöten och gruppsamvetsmöten till ordinarie mötestid (eftersom det också är AA-möten).

Känner du igen problemen i vänstra kolumnen kan det nog vara värt att prova.

Men ingen regel utan undantag, andra grupper har också upplevt motsatsen.

Skillnad på Praktiskt möte och Gruppsamvetsmöte?

Vid båda typerna av möten är det självklart det närvarande gruppsamvetet som fattar beslut. Praktiska möten är därför också gruppsamvetsmöten. Grupper som har både Praktiska möten och Gruppsamvetsmöten brukar dela upp dem så att det Praktiska mötet bara hanterar frågor som rör det praktiska i gruppen, medan större och tyngre frågor, liksom gruppens självrannsakan hänskjuts till regelbundna Gruppsamvetsmöten, se exempel nedan.

Arbetsmöte (månadsvis)

Praktiska frågor, möten

Ekonomi

Nycklar, kaffekokning

Litteratur, städning

Krets och region, Servicebladet

Tjänare i gruppen

Diskussionsfrågor

Gruppsamvetsmöte (kvartalsvis)

Gruppens självrannsakan utifrån de tolv traditionerna

Frågor från arbetsmötet

Gruppsamvetsfrågor

Gemensam välfärd genom gruppsamvetet

Gruppsamvetsmötet är AA:s sätt att lösa alla problem och meningsskiljaktigheter samt uppnå största möjliga delaktighet och enighet i grupper och inom AA som helhet.

Det är hjärtat i AA:s demokrati som med stöd av de Tolv Koncepten försäkrar att alla medlemmar är lika mycket värda, att allas åsikter är lika mycket värda och ska beaktas, där enighet går före snabba beslut.

Gruppsamvetsmötet förmedlar AA:s budskap och sätter AA:s principer före person.

Det är bland annat genom att ha gruppsamvetsmöten som vi kan uppnå ett bättre tillfrisknande i gruppen, föra budskapet vidare och uppnå en gemensam välfärd.

Åtskilliga exempel i AA bekräftar detta.

Min egen inställning

Min egen mentala inställning påverkar hur jag agerar på ett Gruppsamvetsmöte. Ibland kan det vara både humoristiskt och träffande att göra en liten självrannsakan. För några år sedan publicerades följande frågor i Grapevine som inspiration (de publicerades också i svenska Bulletin nr 6/1999 och nr 1/2000). Håll till godo:

Tradition 1

- Är jag i min grupp en helande, hjälpsam och förenande person, håller jag mig utanför eller är jag söndrande?
- Går jag på tillräckligt många AA-möten och läser tillräckligt i AA:s litteratur för att vara i kontakt med programmet?
- Går jag bara på AA-möten eller är jag med i AA? Tar jag ansvar för min hemmagrupp?
- Anser jag att jag kommit såpass långt i AA att jag inte längre behöver ta på mig vissa sysslor?
- Hur är det med skvaller? Gör jag andras självrannsakan?
- Är jag vänlig och kärleksfull mot alla medlemmar eller bara vissa utvalda?

Tradition 2

- Kritiserar jag eller har jag tillit till våra valda tjänare?
- Är jag pålitlig när jag får dela andras hemligheter i förtroende?
- Söker jag erkännande i mina uppdrag? Beundran för mina idéer?
- Blir jag negativ om diskussionerna i gruppen handlar om sånt där jag saknar erfarenhet eller kunskap?
- Kan jag förnöjsamt finna mig i gruppsamvetets beslut?
- Är jag en "gamling" som vägrar kapitulera inför gruppsamvetet?
- Om jag har en annan uppfattning, vågar jag berätta det?

Tradition 3

- Dömer jag, om än bara för mig själv, vissa nykomlingar i AA som förlorare?
- Låter jag språk, ras, religion, utbildning eller ålder påverka min vilja att föra budskapet vidare?
- Kräver jag mer av en AA-medlem än vad AA gör?
- Agerar jag som domare och bedömer när en nykomling är ärlig eller falsk?

Tradition 4

- Envisas jag med att det bara finns några få riktiga sätt att göra saker i AA?
- Trycker jag ner andra medlemmars beteende när de avviker från mitt eget, eller lär jag av det?
- Försöker jag fortfarande vara regissör? Försöker jag manipulera igenom mina idéer?
- Delar jag med mig av mina kunskaper om AA:s verktyg till andra medlemmar som ännu inte hittat dem?
- Söker jag svar på mina frågor och funderingar i AA:s litteratur och erfarenheter?

Vår gemensamma välfärd bör komma i första hand, personligt tillfrisknande beror på sammanhållningen i AA.

För vår grupp finns bara en högsta auktoritet en älskande Gud, såsom han kommer till uttryck i vårt gemensamma gruppsamvete. Våra ledare är blott betrodda tjänare de styr oss inte.

Det enda villkoret för medlemskap i AA är en önskan att sluta dricka.

Varje grupp skall vara självstyrande utom i angelägenheter som berör andra grupper eller AA som helhet.

Tradition 5

- Säger jag: "Jag är ingen AA-grupp, alltså gäller den här traditionen inte mig"
- Är jag villig att tolfstega nästa nykomling utan hänsyn till vad som finns i det för mig?
- Hjälper jag min grupp på alla sätt att uppnå sitt huvudsyfte?
- Även gamlingar i AA kan vara alkoholister som fortfarande lider, försöker jag hjälpa och lära från dem?
- Är jag beredd att efter en tids nykterhet vara sponsor för en nykomling som vill ha hjälp med stegarbetet?
- Har jag själv gjort stegen grundligt så att jag kan vara en sponsor åt andra?

Tradition 6

- Är det bra för en AA-grupp att själv äga sin fastighet eller bostadsrätt?
- Ska sekreteraren i vår grupp samtidigt vara alkoholrådgivare i kommunens kommitté för alkoholfrågor?
- En del alkoholister stannar i AA bara om vi har TV, spelrum och wienerbröd till kaffet. Om det är vad som krävs för att föra budskapet vidare, ska vi då göra det?
- En näraliggande kyrka vill anordna sinnesrogudstjänster tillsammans med AA. Ska vi gå med på det?

Tradition 7

- Gör jag allt jag kan för att min grupp ska vara självförsörjande?
- Om Servicekontoret skulle få ont om pengar, vore det inte OK om staten gick in och betalade för AA-möten på sjukhus och fängelser?
- Är kassarapporten oviktig för gruppen? Hur tror du att kassören känner inför det?
- Hur viktig är känslan av självrespekt i mitt tillfrisknande, jämfört med känslan att alltid ta emot bidrag? Hur är det för gruppen?
- Hur viktigt är det för mig att min hemmagrupp kan betala sin hyra och sina omkostnader så att det blir möten?

Tradition 8

- Är mitt eget uppträdande i enlighet med traditionerna? Om inte, vad behöver ändras?
- När jag irriterar mig över en tradition, tänker jag på hur det kan påverka andra?
- Eftersträvar jag någon form av belöning, även om det inte är pengar, för mina personliga AA-insatser?
- Försöker jag framstå som någon slags expert på alkoholism, tillfrisknade, mediciner eller andliga frågor? Eller till och med på ödmjukhet?
- Tänker jag på att alla jag möter utanför AA, som vet att jag är med i AA, i viss mån kommer att uppfatta mig som en representant för hela vår älskade gemenskap?

Varje grupp har endast ett huvudsyfte att föra budskapet vidare till de alkoholister, som fortfarande lider.

En AA-grupp bör aldrig gå i borgen för, finansiera eller låna sitt namn till närbesläktade sammanlutningar eller utomstående företag, annars kommer problem med pengar, egendom och prestige att skilja oss från vårt ursprungliga syfte.

Varje AA-grupp bör vara helt självförsörjande och vägra ta emot ekonomiskt stöd utifrån.

AA bör alltid förbli icke professionellt men våra servicecentra kan anställa personal för speciella uppgifter.

Tradition 9

- Försöker jag fortfarande vara chef i AA?
- Är jag ödmjuk och tålmodig i de uppdrag jag åtar mig inom AA?
- Är jag medveten om alla dem som jag är ansvarig inför i mitt tjänaruppdrag?
- Har jag lärt mig att elegant rotera ut från mitt uppdrag när tiden är mogen och därmed bli en vinnare?
- Varför behöver inte varje AA-grupp stadgar och organisation?
- Hjälper jag andra genom att sponsra in dem i service?

Tradition 10

- Ger jag någonsin intryck av att det finns en AA-åsikt om antabus, om kyrkor, behandlingshem eller alkohol? Eller om Al-Anon, NA eller tablettmissbruk?
- Vad skulle AA vara utan denna tradition? Vad skulle jag vara?
- Bryter jag mot denna tradition i mina kontakter med omvärlden?

Tradition 11

- Upphöjer jag AA så fanatiskt att det ibland kan upplevas oattraktivt?
- Är jag försiktig med att sprida AA-medlemmars namn omkring mig, även inom gemenskapen?
- Är mitt nyktra liv tillräckligt attraktivt för en sjuk alkoholist så att han eller hon skulle vilja ha det för egen del?
- Skäms jag över att vara en tillfrisknande alkoholist?

Tradition 12

- Varför är det en så bra idé att ställa den gemensamma välfärden för alla medlemmar före min egen?
- Antyder jag i mina kommentarer om andra medlemmar att det skulle finnas andra villkor för medlemskap än en önskan att sluta dricka?
- Försöker jag någonsin att förmå en AA-grupp att anpassa sig efter mina önskemål, istället för sina egna?
- Hur viktig är i verkligheten jag i en gemenskap med miljoner andra?
- Kan jag förstå skillnaden mellan en princip och en person?

AA som sådant bör aldrig organiseras men vi kan tillsätta styrelser och kommittéer för serviceverksamhet direkt ansvariga inför dem de tjäna.

AA tar aldrig ställning för eller emot i yttre angelägenheter, alltså bör AA:s namn aldrig dras in i offentliga debatter.

Vår kontakt med allmänheten är baserad på rörelsens egen kraft snarare än på direkt propaganda. Vi bör alltid iakttaga personlig anonymitet i förhållande till press, radio och film.

Anonymiteten är den andliga grundvalen för våra traditioner och påminner oss ständigt om att ställa princip framför person.

Gruppsamvetsfrågor

Hur genomför man ett Gruppsamvetsmöte?

Prata med andra medlemmar och ta upp på ett Praktiskt möte, eller på ett annat AA-möte att ni vill ha ett Gruppsamvetsmöte för gruppen. Förklara vad det är och sätt upp anslag i gruppen. Det här kan vara ett förslag till en dagordning.

- 1 Mötet öppnas, de tolv traditionerna läses samt ev inledning till Gruppsamvetsmöte (se bilaga 1)
- 2 Ordförande och sekreterare utses, dagordningen godkännes
- 3 De närvarande presenterar sig och berättar kort om sina förväntningar inför gruppsamvetsmötet
- 4 Övriga frågor anmäls
- 5 Genomläsning föregående gruppsamvetsmötesprotokoll
- 6 Frågor att diskutera och ev fatta beslut om
- 7 Från senaste arbetsmötet
- 8 Någon av traditionerna
- 9 Gruppsamvetsfrågor (till exempel någon av de nedanstående eller från nästa sida)
- 10 Övriga frågor
- 11 Avslutning, ordet går runt
- 12 Nästa gruppsamvetsmöte, hatten går runt, Sinnesrobönen

Om du vill ha idéer på lämpliga frågor att ta upp och diskutera och göra gruppens självvranssakan utifrån finns alltid:

De Tolv Traditionerna (läs gärna den långa versionen) och/eller följande sex idéer på frågor:

Hur tar vi hand om nykomlingar?

Har vi några rutiner för hur vi gör eller är det upp till var och en?

Hur för vi budskapet vidare?

Är vi aktiva i att göra AA synligt i vårt samhälle? Har vi bra relationer med vår omvärld?

Hur hanterar vi andra problem än alkohol?

Använder vi Blue Card eller tycker vi att alla som vill kan få hjälp i AA?

Hur agerar vi när det kommer berusade personer?

Har vi rutiner för hur vi ska agera och känner hela gruppen till dem?

Hur får vi tjänare till service?

Hur väl tillämpar vi rotationsprincipen och hur sponsrar vi in nya i service?

Hur väl för vi budskapet vidare till en nykomling?

Får han hjälp in i stegarbetet? Uppmanar vi till att skaffa en sponsor?

Högt i tak och mycket kärlek, ödmjukhet och ärlighet brukar känneteckna ett bra gruppsamvetsmöte.

Om inte enighet uppnås i en viktig fråga, kan det vara klokt att bordlägga den och ta upp den igen vid ett kommande eller extra gruppsamvetsmöte.

Rekommenderas:
AA-Traditionen
AA blir myndigt
De Tolv Koncepten

Här är ytterligare frågor och diskussionspunkter som tar utgångspunkt från de tre fokusområdena från Handlingsplanen 2003:

Hur når vi fler alkoholister i vårt samhälle?

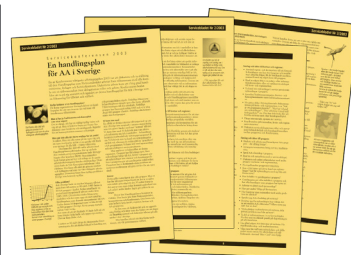
- Starta upp lokala informationskommittéer
- Utbyt erfarenheter med andra i krets och region
- Kan krets och region stötta grupperna bättre?
- Göra AA synligt i sin hemort
- Etablera kontakter för tolvtestegsarbete med kliniker, sjukhus, företagshälsovård, kyrkor etc
- Bjud in till öppna AA-möten
- Annonsera, skylta, informationsblad med mera
- Synlig på Internet, nåbar på telefon, e-post

Hur blir vi en kunnig och stabil AA-grupp?

- Studera litteraturen, traditioner och koncept
- Gör service och få erfarenheter
- Traditionsmöten och temamöten
- Sprid AA-kunskap i gruppen
- Ha regelbundna Gruppsamvetsmöten
- Var rädd om gamlingarna, hur hanterar vi sponsorskap?
- Berättar vi hur viktigt det är att studera AA:s litteratur
- Hur tar vi hand om nykomlingarna? Vad får dom med sig från sitt första möte?
- Bjud in servicedelegaten till ett gruppsamvetsmöte

Enig och duglig serviceorganisation

- Noggrannhet och omsorg vid val av tjänare
- Studera riktlinjer för service, de tolv koncepten
- Respekt för rotationsprincipen
- Lyssna på minoriteter
- Sponsra in nya medlemmar i service
- Dela om service, vad det betyder för tillfrisknandet
- Temamöten om Service, Hur AA fungerar
- Ha regelbundna arbetsmöten och gruppsamvetsmöten
- Utbyt erfarenheter med andra grupper

Läs mer om gruppsamvetsprocessen som ledde till Handlingsplanen i bilaga 2.

Inspiration utan pekpinnar

Inom AA har vi all respekt för den fjärde traditionen. Denna tradition ger gruppen full frihet att bestämma sina rutiner och hur man vill fungera. Den innefattar även rätten att fatta tokiga beslut som kan ge negativa konsekvenser.

Bill W lär ha sagt något i stil med:

- Det finns ingen anledning att förvanska budskapet, om man kan läsa innantill.

Vår gemenskap har ett viktigt arv att förvalta, nämligen en lösning på ett av de riktigt stora mänskliga problemen - hur man tillfrisknar från en allvarlig och dödlig sjukdom, alkoholism. En lösning som fungerat ända sedan 1935 och som räddat livet på miljoner med alkoholister världen över. Ansvar för denna lösning överlämnades till vår gemenskap 1955 av AA:s grundare. Det är vi själva som nu har ansvaret att se till att denna lösning fortlever in i framtiden, när våra barnbarn och barnbarnsbarn behöver hjälp. Det kan inte sägas bättre än hur det sägs i den så kallade Toronto-deklarationen:

**Närhelst, varhelst någon ber om hjälp
vill jag att AA ska finnas där
och för det är jag ansvarig.**

Vi är övertygade om att kunniga och traditionsenliga AA-grupper kan axla detta arv och ansvar bättre än okunniga. Samt ha förmågan att fatta klokare beslut med gruppens gemensamma välfärd i fokus.

Därför har vi sammanställt detta material. Inte som pekpinnar eller ens som fingervisningar. Utan som ett rent inspirationsmaterial att diskutera vidare utifrån, hemma i sin hemmagrupp eller tillsammans med andra grupper för att utbyta erfarenheter.

Med gruppens gemensamma välfärd som grund så ökar de enskilda medlemmarnas och nykomlingars chanser till ett bra personligt tillfrisknande.

Back to basic

AA påverkas av omvärlden, vare sig vi vill det eller inte. Samhället förändras, problemen förändras och vi kanske tror att AA också måste förändras för att passa in. Men AA kan inte förändras – då slutar det att fungera.

Vi har ett stort arv att förvalta, ett stort ansvar för kommande generationers alkoholister.

Gå tillbaka till grunden, till det andliga fundament och de tre legat som får AA att fungera, idag och i framtiden.

Back to basic – en gruppsamvetesprocess som ökar kunskapen, enigheten och välfärden i gruppen.

Hur använder man det här materialet är det tänkt? Det kan användas i alla grupper och kommittéer som ett inspirationsmaterial för självrannsakan.

På krets- och region-nivå kan man genomföra heldagsseminarier med grupparbeten och givande utbyte av erfarenheter mellan grupperna med detta material som utgångspunkt.

Till seminariet finns en separat bildserie att hämta från www.aa.se

- Det finns ingen anledning att förvanska budskapet, om man kan läsa innantill.

BILAGA 1: INLEDNING TILL GRUPPSAMVETSMÖTE

Detta är ett förslag till en inledning man kan läsa på ett Gruppsamvetsmöte, som vi hittat på en AA-grupp.

” Första Traditionen säger att: **Vår gemensamma välfärd bör komma i första hand, personligt tillfrisknande beror på sammanhållningen i AA.**

En välmående AA-grupp erbjuder ett bättre personligt tillfrisknande än en grupp med ständiga konflikter och motsättningar, visar erfarenheten. Därför är vår gemensamma välfärd vårt huvudfokus på Gruppsamvetsmötet.

Andra Traditionen säger att: **För vår grupp finns bara en högsta auktoritet – en älskande Gud, såsom han kommer till uttryck i vårt gemensamma gruppsamvete. Våra ledare är blott betrodda tjänare de styr oss inte.**

Sålunda är det vårt gemensamma gruppsamvete som ska ta det yttersta ansvaret för gruppens välfärd. Därför har vi regelbundet Gruppsamvetsmöten.

Gruppsamvetsmötet är gruppens självrannsakan utifrån AA:s Tolv Traditioner. Det är viktigt att vi har i åtanke AA:s principer

- att alla har samma rätt att göra sin röst hörd
- att lyssna noga på minoriteter, många gånger har det visat sig att minoriteten har haft rätt, eller åtminstone kunna påverka gruppsamvetet till ett klokare beslut
- att hålla Traditionerna levande i gruppen, genom t ex regelbundna traditionsmöten, så att gruppen som helhet är kunnig.

En kunnig grupp fattar i regel klokare beslut än en okunnig. ”

BILAGA 2: HANDLINGSPLANEN

Detta är en mer utförlig beskrivning av bakgrunden, varför och hur Handlingsplanen kom till och vad den bestod av. Det är en lång och komplex historia som ledde fram till att AA:s centrala service kollapsade i samband med Servicekonferensen 1998 och till Handlingsplanen 2003.

- AA i Sverige upplevde en extremt kraftig expansion från ca 60 till 500 grupper under perioden 1985-95. Detta var en följd av att Minnesota-modellen infördes i behandling-Sverige.
- Under den här perioden hade vi "rosa moln" och fullt upp med att starta nya AA-grupper. Vi hann inte riktigt med oss själva i flera viktiga avseenden.
- 1992 infördes den nya servicestrukturen i Sverige med servicekonferens och förtroenderåd. Dock utan att förankra det tredje legatet, de Tolv Koncepten i Sverige och med riktlinjer för konferensen som ledde till en obalans.
- Lågkonjunkturen som slog till i början av 90-talet ledde till att många Minnesotabehandlingshem lades ned och tillströmningen till AA minskade kraftigt, med följd att många grupper fick stänga.
- AA, som hade haft en mycket god ekonomi och tillväxt till följd av expansionen, stod nu med för höga kostnader i förhållande till de sjunkande intäkterna.
- Interna stridigheter (makt, prestige och pengar) blomrade upp vilka kulminerade på Servicekonferensen 1998. Stora delar av förtroenderådet avsattes liksom ekonomikommittén, på ett icke traditionsenligt sätt.
- Efter årsskiftet 1999 fanns endast en tjänare kvar i förtroenderåd och AA-förlaget, inga kommittéer fungerade och ingen personal arbetade på Servicekontoret. Tack vare frivilliga insatser kunde ändå viss basservice upprätthållas.
- 1999 års konferens tillsatte ett nytt förtroenderåd som fick tydliga instruktioner att se över strukturen, införliva de Tolv Koncepten samt se över kostnaderna så att detta inte skulle kunna hända igen.
- En projektgrupp tillsattes som under två år arbetade med att se över riktlinjerna och stadgarna för AA. De Tolv Koncepten översattes. En bantad servicestruktur med minskad servicekonferens och ett minskat förtroenderåd och en ombildning av AA:s juridiska form, den ideella föreningen (se faktaruta nästa sida) från dåvarande AA-Förlaget till nuvarande Föreningen AA i Sverige infördes vid servicekonferensen 2002.
- Parallellt med projektgruppens arbete hade det nya förtroenderådet återupprättat kommittéerna och bemanningen på Servicekontoret.
- För att möta de problem som fanns i grupperna (delvis som en följd av den minskade tillströmningen men också genom händelserna inom AA och andra yttre faktorer) tog förtroenderådet fram tre fokusområden som var viktiga för AA i Sverige:
 - Att nå fler alkoholister (behandlingshemmen hade gjort jobbet åt oss i 10 år)
 - Kunniga och stabila grupper
 - Skapa en enig och duglig serviceorganisation
- Därefter gjorde förtroenderåd, alla kommittéer, Servicekontoret och världsservicedelegater en genomgripande självrensning och hade ett stort antal gruppsamvetsmöten utifrån de Tolv Koncepten, Traditionerna, de tre fokusområdena och sina respektive arbetsbeskrivningar. Detta pågick under 2001-2002.

Minnesotamodellen är en behandlingsmodell som bygger på AA:s Tolv steg, där AA-möten är en aktiv del av behandlingen och den fortsatta nykterheten.

1950 skrev Bill W Servicemanualen och 1956 De Tolv Koncepten. Detta är grunden för det tredje legatet.

I Servicekonferensen ska servicedelegaterna ha 2/3 majoritet + 1 röst. Efter bantningen består nu konferensen av följande deltagare med rösträtt: Förtroenderådet (9 deltagare) varav 6 regionrepresentanter och tre icke alkoholister, vänner till AA De anställda (1 deltagare) Servicedelegater (21 deltagare, utses av regionerna i proportion till antal grupper).

- Hösten 2002 samlades alla inom central service under en helg för att arbeta vidare tillsammans i blandade grupper. Det utmynnade i en lång lista med aktiviteter och förslag på åtgärder som delades in i två kategorier:
 - Åtaganden som förtroenderådet kunde utlova konferensen att genomföra (med hjälp av kommittéerna och servicekontoret)
 - Mer allmänna idéer och frågeställningar som kunde användas i hela AA, i grupper, i kretsar och i regioner som underlag för självrannsakan utifrån de tre fokusområdena
- Detta sammanställdes som *Handlingsplanen för AA i Sverige* och förelades Servicekonferensen 2003. Konferensen ställde sig enhälligt bakom den och påtog sig ägandeskapet.
- Därefter har förtroenderådet arbetat med att verkställa de åtaganden som man utlovade i Handlingsplanen, dessa var bland annat
 - Stimulera bildandet av lokala informationskommittéer i landet
 - Utveckla AA på Internet, även för grupperna
 - Servicehandboken
 - Stimulera traditions- och konceptseminarier
 - Bättre relationer med massmedia
 - Informationsmaterial, annonser, radio- och TV-spots för grupperna
 - Tydliggöra de tre legaten, publicera de Tolv Koncepten
 - Återkommande möte med regionerna
 - Årligt servicemöte
 - Starkare relationer med den professionella sektorn
- Vid Servicekonferensen 2008 konstaterade man att Handlingsplanen (dvs förtroenderådets åtaganden) var i huvudsak avklarad men att den ändå på något sätt skulle leva vidare, man sade bland annat

“Processen med att ta fram Handlingsplanen har fostrat en mängd tjänare med en djup förankring i AA:s traditioner och servicestruktur. Dessa tjänare har idag starkt bidragit till att kunskapen om AA:s principer och historia mognat inom gemenskapen.” Konferensen fattade inga beslut men ställde frågan “Hur går vi vidare?”
- Servicekonferensen 2009 beslutade att detta dokument ”Vår Gemensamma Välfärd” skulle ersätta Handlingsplanen och leva vidare som ett inspirations- och arbetsmaterial för grupper, kretsar, regioner, delegater och den centrala serviceorganisationen.